

og Handelsretten for at overvære Forhandlingerne dér. De juridiske studerende vil ved at overvære et Møde i Sø- og Handelsretten have et Udbytte, som rigeligt opvejer mange Timer, som de tilbringer under Katederet.

Den Embedsmand, som den højtærede Justitsminister forlanger i § 21, kan der vel ikke være Betænkelighed ved at give ham, skønt jeg i og for sig ikke ser, hvilken Anledning der er til, at der skal gælde forskellige Regler med Hensyn til Kasseinspektion hos Dommerne og hos Politimestrene. Jeg kunde ønske, at den nye Embedsmand, vi saaledes kan vente at faa, maa kunne forrette et lige saa ypperligt Arbejde som de nuværende Kasseinspektører, hvis Besøg er os Retsbetjente en ublandet Glæde, fordi vi ved deres Under søgelse faar vort Kontormaskineri set efter i alle Enkeltheder, et Arbejde, som mange af os savner Tid til. Men den nye Embedsmand, som kommer, bør absolut ikke hedde „Kommitteret“. Retsplejeloven har paa andre Punkter indført gode danske Ord, men „Kommitteret“ er en skrækkelig Benævnelse. Jeg haaber, at der maa kunne findes et bedre Ord. Jeg kunde ogsaa ønske, at det blev tydeliggjort i Loven, at hans Pligt til at være raadgivende og vejledende ved Retsplejens Udøvelse kun gælder de Tilfælde, hvor Dommerne anmoder om en saadan Vejledning. Dette vil sikkert ofte ske; men jeg tror, at der vilde komme et uheldigt Forhold frem, hvis Embedsmanden ukaldet vilde blande sig i den Maade, hvor paa Retsplejen udøves.

Der staar tilbage at omtale et Par enkelte af Lovforslagets Paragraffer. Jeg vil her nævne § 9, hvor Grænsen for de Sager, som Underdommeren kan paadømme, og som nu er 300 Kr., foreslaas forhøjet til 800 Kr. Det har glædet mig meget at se, at den højtærede Justitsminister har foreslaaet denne Bestemmelse. Det er et Punkt, som jeg allerede tillod mig at fremdrage ved Finanslovsforslagets første Behandling. Den Begrundelse for denne Bestemmelse, som indeholdes i Bemærkningerne til Lovforslaget, kan være meget rigtig. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa den; men det er dog ikke dér, den rette Motivering efter mit Skøn ligger. Jeg skal indskyde den Bemærkning med Hensyn til Bestemmelsens Betydning, at i Fjor havde jeg 560 ordinære Sager inkamineret ved min Ret; hvis Lovforslaget vedtages, vil de 461 blive at paadømme af Underdommeren, medens det efter Retsplejeloven i dens nuværende Skikkelse kun vilde være 391.

Men jeg vil gerne sætte en Streg under, hvorfor jeg tillægger denne Bestemmelse i Lovforslaget en ganske overvældende stor Betydning. Jeg maa have Lov til at citere et Par Linier af en Artikel, som findes i „Ugeskrift for Retsvæsen“ for 21. December f. A., og som skyldes Højesteretssagfører Bache. Han skriver: „For en Menneskealder siden gik Hovedparten af Juraens Intelligens Embedsvejen; det var Vejen til Ros og Magt og til Opnaaelsen af tilstrækkelig betryggende økonomiske Vilkaar. I de sidste 10 Aar er derimod Intelligensen for en stor Del gaaet Sagførervejen, dels fordi de juridiske og sociale Forretningsvilkaar er blevet saa ompændende og interessante, dels og navnlig fordi de økonomiske Udsigter er saa ulige bedre her“. Og han tilføjer, at det „kan forudses, at denne Udvikling vil fortsætte sig“. Jeg skal efter den lille Bemærkning, som den højtærede Justitsminister fremførte under den sidste Sag, ikke komme nærmere ind paa Dommerens Lønningsvilkaar, men jeg maa dog have Lov til at sætte en Streg under, at Lønningerne for første og anden Klasses Retsbetjentembeder i 1919 akkurat er de samme som de Lønninger, som blev fastsat ved Loven af 19. Februar 1861. Der er vist ikke mange Stænder her i Danmark, som gennem 58 Aar har maattet staa paa det samme økonomiske Standpunkt. Men medens altsaa de økonomiske Vilkaar ikke kan friste Folk til at gaa Dommervejen, har det dog hidtil været saaledes, at Dommerhvervet medførte Adgang til at paadømme vidt forskellige Sager, saaledes at dette nok kunde drage Folk den Vej. Derfor er det — det vil jeg gerne understrege — at Retsplejelovens Bestemmelse om Grænsen paa 300 Kr. har været saa stærkt egnet til at betage Underdommerne Lysten til deres Gerning. Det er for mig det afgørende, og derfor har det den største Betydning, at disse 300 Kr. forandres til 800.

Endelig vil jeg gøre en Bemærkning med Hensyn til Lovforslagets § 3, som indeholder det eneste, til hvilket jeg ikke kan slutte mig. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt danske Jurister kan blive Politimestre. Jeg maa forudskikke den Bemærkning, at jeg nu gennem 30 Aar har haft saa meget at gøre med danske Jurister, at det ligger mig aldeles fjernt at mene, at de i og for sig ikke lige saa godt som latinske Jurister skulde kunne udføre dette Hverv. Men det forekommer mig at være betænkeligt, i alt Fald i Øjeblikket, at gaa til denne Bestemmelse. Jeg maa have Lov til at henpege paa, at der i Be-